

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 298-ҳадис

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ هَلْ لِي مِنْ أَجْرٍ فِي بَنِي أَبِي سَلَمَةَ أَنْ أَنْفَقَ عَلَيْهِمْ، وَلَسْنِي بِتَارِكِهِمْ هَكَذَا وَهَكَذَا؛ إِنَّمَا هُمْ بَنِيَّ؟ فَقَالَ: «تَعَمْ، لَكِ أَجْرٌ مَا أَنْفَقْتِ عَلَيْهِمْ». مُتَّفَقُ عَلَيْهِ. [خ 5369، م 1001]

Умму Салама розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Эй Аллоҳнинг Расули, Абу Саламанинг болаларига нафақа қилишимда менга ажр борми? Мен уларни бундай-бундай ҳолга ташлаб қўймайман, чунки улар менинг болаларим», дедим. У зот: «Ха, сен учун уларга қилган нафақангнинг ажри бор», дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

